

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 St 274553 26 Res
Zenica, 29.06.2026.godine

Općinski sud u Zenici, sudija Dino Aličić, u pravnoj stvari predlagača Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, koju zastupa premijer Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o prijedlogu za otvaranje postupka vanredne uprave nad pravnim licem privredno društvo Nova Željezara Zenica d.o.o. Zenica, sa sjedištem u Zenici, Bulevar kralja Tvrtka I broj 17, matični broj 43-01-0364-09, porezni identifikacioni broj 4218019500004, van ročišta, dana 29.06.2026.godine, donio je

RJEŠENJE
o privremenoj mjeri

I

Određuje se privremena mjera radi privremenog zastoja radnji u ranijem postupku koje bi mogle učiniti postupak vanredne uprave bespredmetnim, te se:

- nalaže sudu da u stečajnom postupku koji se vodi kod Općinskog suda u Zenici, pod brojem 43 0 St 268975 25 St, odloži donošenje odluke o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka;
- nalaže privremenom stečajnom upravniku Jasminu Hadžirašidoviću, da privremeno ne preuzima radnje unovčenja, prijenosa, prodaje, isplate, u odnosu na imovinu dužnika, niti da daje prethodnu saglasnost na bilo kakve pravne radnje (stečajnog) dužnika, koja saglasnost je uslov za pravnu valjanost shodno rješenju Općinskog suda u Zenici, broj 43 0 St 268975 25 St od 02.04.2026.godine, ili druge radnje koje bi mogle prouzrokovati nenadoknadivu štetu ili bitno umanjiti vrijednost dužnika;

Privremena mjera stupa na snagu i postaje obvezujuća odmah, traje do drugačije odluke ovog suda, a najduže 30 dana.

II

Nalaže se registarskom sudu da odmah upiše zabilježbe podnesenog prijedloga za otvaranje postupka vanredne uprave nad pravnim licem privredno društvo Nova Željezara Zenica d.o.o. Zenica, sa sjedištem u Zenici, Bulevar kralja Tvrtka I broj 17, matični broj 43-01-0364-09, porezni identifikacioni broj 4218019500004, te određene privremene mjere iz st. I ovog rješenja.

III

Ovo rješenje će se odmah javno objaviti na web stranici suda i o njemu izdati zvanično saopćenje, te dostaviti predlagaču, dužniku, stečajnom sudu i privremenom stečajnom upravniku.

Obrazloženje

Prijedlogom od 19.06.2026.godine, predloženo je otvaranje postupka vanredne uprave nad gore označenim društvom.

Stav IV Prijedloga, sadrži zahtjev za „određivanje privremenih mjera dužniku da ne preuzima radnje unovčenja, diobe, prenosa, prodaje ili druge radnje koje bi mogle prouzrokovati nenaknadivu štetu ili bitno umanjiti vrijednost dužnika“.

Ovaj Prijedlog za donošenje privremenih mjera, ne sadrži navode niti nudi dokaze, iz kojih sud može utvrditi da postoji vjerovatnoća da dužnik poduzima ove radnje, niti u čemu bi se mogla ogledati nenadoknativa šteta i bitno smanjenje vrijednosti dužnika. Kako je ovaj zahtjev puko prepisivanje zakonske formulacije iz čl. 14. st. 4. ZOPVU, to se u ovom sadržaju ne može smatrati urednim prijedlogom, jer mu sam zahtjev nije „određen“, nedostaju mu činjenice i dokazi.

Predlagač gubi iz vida da je nad dužnikom pokrenut raniji postupak (stečajni) i imenovan privremeni stečajni upravnik, te da mjere koje predlaže u smislu čl. 14. st. 4. ZOPVU, ne mogu djelovati prema dužniku, već prema (stečajnom ili izvršnom) sudu, povjereniku, privremenom stečajnom upravniku, stečajnom upravniku, likvidatoru, banci, registru ili drugom licu, što ima smisla, jer je dužnik već pod određenom sudskom kontrolom. Naime, slijedom odredbi čl. 62. st. 1. tač. c) u vezi sa čl. 63. st. 1. Zakona o stečaju, privremeni stečajni upravnik sam po sebi predstavlja vid mjere osiguranja. Predlagač uopće nema u vidu da je rješenjem Općinskog suda u Zenici, broj 43 0 St 268975 25 St od 02.04.2026.godine, upravi (stečajnog) dužnika do donošenja odluke po prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, određena mjera obezbjeđenja, da (bilo kakve) pravne radnje stečajnog dužnika, postaju pravno valjane samo uz prethodnu suglasnost privremenog stečajnog upravitelja, a koje rješenje je javno objavljeno na web stranici suda. Iz navedenog sud zaključuje da je ovaj konkretni Prijedlog za donošenje privremenih mjera, bespredmetan, u situaciji kao što je ova.

Međutim, opće je poznato da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom koji se vodi kod Općinskog suda u Zenici, pod poslovnim brojem 43 0 St 268975 25 St, u kojem je 25.06.2026.godine, zaključeno ročište za ispitivanje uslova za otvaranje stečajnog postupka, te da slijedi odluka stečajnog suda o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka.

Zakonom o postupku vanredne uprave u privrednom društvu Nova Željezara Zenica d.o.o. Zenica od posebnog sistemskog značaja za Federaciju Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“, broj: 45/26, u daljem tekstu: ZOPVU), zakonodavac je odredio da je ovo privredno društvo od sistemskog značaja za Federaciju BiH, da se taj značaj manifestira kroz segmente sistema iz čl. 9. st. 1. ovog Zakona, te odredio ciljeve Zakona u čl. 2. st. 1.

Za odluku o privremenoj mjeri, sud posebno ima u vidu ciljeve Zakona kroz „pogonske“ segmente sistema: zaposlenost, dobavljače i kooperante, metalni sektor, željeznice, energetske sektor, koji su aktivni, stvarni krvotok privrede. Prva karika u opisanom lancu su radnici ovog privrednog društva, na čijoj radnoj aktivnosti se zasniva radni i proizvodni proces ovog subjekta.

Sud je imao u vidu i pravno dejstvo odredbe čl. 133. st. 1. Zakona o stečaju, da danom otvaranja stečajnog postupka prestaju ugovori o radu radnika stečajnog dužnika. Navedeno se ima u vidu zbog okolnosti da slijedi odluka stečajnog suda o prijedlogu za otvaranje stečajnog

postupka, bez bilo kakvog prejudiciranja konkretne odluke, već samo u domenu njenih eventualnih pravnih posljedica koje nastupaju po sili zakona.

Cilj postupka vanredne uprave, između ostalog je očuvanje poslovnog kontinuiteta uz finansijsko i operativno restrukturiranje privrednog društva.

Otvaranje postupka stečaja, dovodi do prestanka ugovora o radu radnika, koji su prva karika u opisanom lancu sistema za koji je dužnik važan, pa to što dužnik momentalno ostaje bez radnika, može dovesti do gašenja integralne proizvodnje ili nepovratnog kolapsa proizvodnog procesa, pa je po ocjeni ovog suda određena mjera osiguranja nužna kako bi se spriječio takav scenarijo.

Iz navedenog, sud zaključuje da bi donošenje odluke o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, moglo učiniti postupak vanredne uprave bespredmetnim.

Naime, dužnik je visoko specijalizovano preduzeće s kontinuiranim tehnološkim procesom, velikim brojem radnika i deficitarnog stručnog kadra, pa ukoliko bi dužnik ostao bez istih, imajući u vidu kriterije deficitarnosti, stručnosti i masovnosti kadra, postoji opasnost da je eventualni proces restrukturiranja u najmanju ruku ugrožen, a može biti i bespovratno izgubljen.

Imajući u vidu da je Prijedlog za donošenje privremenih mjera kojeg je podnio predlagač bespredmetan jer je neuredan, nakon temeljne analize i tumačenja najprije zakonskog teksta koji je tek stupio na snagu, posebno iz perspektive zakonom propisanih uslova za otvaranje postupka vanredne uprave, analize cijelog Prijedloga predlagača, te ocjene da sam za sebe nije dovoljan sudu za zaključak da su ispunjeni svi Zakonom propisani uslovi za otvaranje postupka, da sud mora da pribavlja podatke i dokaze po službenoj dužnosti, kao i predstojeće procesne radnje koje sud mora poduzeti i vremenski okvir za njih, sud je zaključio da su ispunjeni uslovi da po službenoj dužnosti odredi ovu mjeru osiguranja, dovodeći sve ovo u vezu sa stadijem postupka koji se kod ovog suda vodi pod brojem 43 0 St 268975 25 St.

Ovaj zaključak sud donosi tumačenjem odredbe čl. 14. st. 4. ZOPVU, koja u relevantnom dijelu glasi: ako je nad dužnikom pokrenut raniji postupak (što je ovdje slučaj), sud koji odlučuje o prijedlogu za otvaranje postupka vanredne uprave (a to je ovaj sud) može, do odluke o prijedlogu, naložiti (stečajnom) sudu, privremenom stečajnom upravniku, da privremeno ne preduzima radnje unovčenja, diobe, prijenosa, prodaje ili druge radnje koje bi mogle prouzrokovati nenadoknadivu štetu ili bitno umanjiti vrijednost dužnika. Odredba ovog čl. Zakona, ne uslovljava sud da mu je potrebna nečija inicijativa da bi odredio privremenu mjeru, u situaciji kao što je ova, a može je odrediti odmah nakon što je utvrdio da su za nju ispunjeni uslovi.

Posebno je važno za dalji tok postupka imati u vidu sljedeće. Sistemski značaj dužnika u čl. 9. st. 1., je odredio zakonodavac Zakonom i to je apstraktna (zakonska) odrednica i kvalifikacija za dužnika. Ova kvalifikacija i karakteristika dužnika u postupku odlučivanja o otvaranju postupka vanredne uprave mora biti konkretizovana i samostalno utvrđena od suda kroz kriterije i pravne standarde postojanja sistemskih posljedica zbog kolapsa dužnika, te postojanja javnog interesa, nužnosti i proporcionalnosti za uvođenje vanredne uprave kod dužnika. Prema tome, to što je sud zaključio da su, u konkretnom slučaju, ispunjeni uslovi da odredi mjeru osiguranja (koji uslovi su određeni čl. 14.) nikako ne prejudicira odluku o

meritumu i zaključak da li će biti ispunjeni uslovi i standardi propisani čl. 9. st. 2. u vezi sa čl. 10. st. 1, koji su kumulativni uslovi za otvaranje postupka vanredne uprave.

To su razlozi kojima se ovaj sud rukovodio donoseći odluku iz st. I izreke ovog rješenja.

Sud primjenjuje ovaj Zakon kao pozitivni propis kroz analizu i ocjenu podnesenog prijedloga i njegovih priloga, radi provjere njegove urednosti, postojanja procesnih uslova i materijalnopравnih uslova za odlučivanje o prijedlogu, te postojanju uslova da odredi mjeru osiguranja.

U ovom rješenju sud se nije bavio pitanjima koja bi mogla biti od uticaja na to da li je ovaj Zakon, kompatibilan sa Ustavom BiH, sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i njenim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine; ili u pogledu postojanja ili domašaja nekog opšteg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda. Ova pitanja će biti predmet posebne analize ovog suda u objektivno najkraćem mogućem narednom periodu.

Ovaj Zakon je pozitivni propis i to će biti sve dok zakonodavac ne odredi drugačije ili Ustavni sud Bosne i Hercegovine ne odluči drugačije, a sud ima ustavnu dužnost da ga primjenjuje.

Sud je obavezan javno objaviti odluku u skladu sa čl. 2. st. 2. i čl. 117. st. 1. ZOPVU.

Sudija
Dino Aličić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv rješenja o privremenoj mjeri (st. I izreke ovog rješenja) dopuštena je žalba u roku od tri dana od dana objave, a žalba ne odlaže izvršenje, osim ako drugostepeni sud odluči drugačije. U preostalom dijelu protiv ovog rješenja (st. II i III izreke) nije dozvoljena posebna žalba.